

Periodisme etílic

La història. San Juan de Puerto Rico, 1960. El novel·lista Paul Kemp, addicte al rom, arriba a la capital per treballar al *San Juan Star*, diari local on bona part de la redacció és ianqui, Paul és temptat per empresaris nord-americans amb interessos immobiliaris a la zona.

La pel·lícula. Les pel·lícules de periodistes (subgènere entre la comèdia i el *thriller*) han brindat bones vetllades als cinèfils. De *Primera plana* a *Detrás de la noticia* tot passant per *A sang freda*, l'espectre és tan variat com la gamma de iogurts. Per tant, la mala llet cinematogràfica és directament proporcional a la voluntat denunciadora del productor. I el de *Los diarios del ron* és Johnny Depp, que ret homenatge al seu desaparegut amic Hunter S. Thompson, inventor del periodisme 'gonzo' (o quan el context és més important que el text i el periodista n'és el protagonista de la notícia). Vaja, un Truman Capote de baixa intensitat egocèntrica. El director britànic Bruce Robinson (Kent, 1946) visualitza la novel·la homònima de Thompson amb irregular fortuna. Per dir-ho per a que el Miquel ho entengui: els vint minuts inicials del film tenen ritme càustic; els quaranta que segueixen compliquen la troca argumental amb un romanç caribeny; altres trenta minuts procuren reactivar la comèdia eròtica que fa figa,

amb apunts de thriller urbanístic; i els vint-i-nou restants, l'etílic periodisme 'puertorriqueño' se'ns posa digne, abstemi, reivindicatiu i de baralla de galls. A hores d'ara, *Los diarios del ron* ja ha mostrat les seves cartes, és a dir, a un Johnny Depp omnipresent (qui paga mana) que tant aviat fa de contingut Frank Tupelo a *El turista*, com d'histriònic capità Jack Sparrow dels pirates del Carib. Em segueixes, Miquel? Per dir-ho clar i català (que no pas maria-

Los diarios del ron

Director: Bruce Robinson.

Intèrprets: Johnny Depp, Michael Rispoli, Amber Heard, Aaron Eckhart, Richard Jenkins. EUA, 2011. 119'. JC Alpicat.

norajoy galaic): la cosa comença bé, després fa aigües i, finalment, se'ns posa estupenda. Sí?

La imatge. Johnny Depp i el seu company de fatigues mirant amb prismàtics la 'tele' del veí.

La frase. "El problema d'aquest periòdic, és que jo sóc un dels molts que no els agrada llegir-lo", confessa el director Richard Jenkins. Sembla exagerat, oi? Quants directors es llegeixen el seu diari?

La recomanació. Periodistes en vaga o a l'atur, i lectors de diaris amb sentit del tacte.